

skat på nyt it-grej. Det er jo rigtigt, som fru Louise Frevert siger, at hvis man har få penge, er det svært at få råd til ny teknologi, men skulle man alligevel få sparet sammen til det, kan det politiske flertal her i Folketinget i hvert fald sørge for, at man også skal betale licens oveni, hvis man faktisk har fravalgt fjernsynet for at få råd til det her it-grej måske af hensyn til børnenes mulighed for udvikling. Det rammer man her, selv om man selvfølgelig godt kunne finansiere Danmarks Radio via skatten, som man finansierer stort set al anden kultur, uden at den anden kultur bliver udsat for større statsindgreb end Danmarks Radio.

Så er der bestyrelsen, hvor hr. Simon Emil Ammitzbøll jo meget rigtigt sagde, at man godt kunne kalde den nuværende bestyrelse professionel, lige så professionel, som man kan kalde så mange andre bestyrelser, hvor der ikke sidder politikere. Man har så valgt – det er jeg sådan set enig i – at det ikke skal være ministeren, der skal udpege folk. Og hvem skal det så være, når man sidder i Folketinget? Så skal det selvfølgelig være de politiske partier, for så udpeger man jo selv, og det har vist sig, at det har man været rigtig god til.

Men så siger man, at det ikke skal være politikere, hverken nogen, der er aktive nu, eller nogen, som har tænkt sig at blive det. Det skal så nok være dem, der – ja, man tør næsten ikke tænke på, hvem det så bliver. Men når man så har besluttet det, siger man, at det dog ikke gælder byrådsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare skriver: Det gælder ikke borgmestre. Så var man sikker på, at man havde fået ram på alle dem, man skulle have ram på, og stadig væk friholdt den ene person, der her skal friholdes.

I en situation, hvor alle må erkende, at Danmarks Radios bestyrelse har svigtet, og hvor de, der har siddet længst og måske engang været formænd og været tæt involveret i økonomien, har svigtet mere end andre, er det så vigtigt for det næststørste parti i Folketinget at sikre, at deres repræsentant kan fortsætte i bestyrelsen, at det bliver en vigtig del af forhandlingerne at lave en fuldstændig ubegribelig undtagelse. Men jeg går ud fra, at det er noget, Socialdemokraterne har måttet kæmpe hårdt for, og her har vi måske i virkeligheden forklaringen på accepten af salget af TV 2: Det var vigtigt at beholde Finn Aaberg i Danmarks Radios bestyrelse. Det har man opnået, og tillykke med det. Det er nok beklageligt for Danmarks tv-seere og lyttere og

for medarbejderne i Danmarks Radio, men det er vel godt for Socialdemokraterne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lige et øjeblik. Nu melder hr. Mogens Jensen sig pludselig i sidste øjeblik. Der må være et eller andet, der er galt.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, det ville være synd for hr. Per Clausen, som jo altid er velforberedt her i debatterne i Folketinget, hvis han skulle gå herfra med en vildfarelse. Det handler jo lige præcis om det her med salgsbetingelserne eller salgsprocessen omkring TV 2. Jeg ved ikke, om hr. Per Clausen har læst medieaftalen helt præcist, for hvis han slår op på side 6 i selv samme, vil han jo se, at det der står, at salgsprocessen selvfølgelig ikke er en del af den nærværende medieaftale. Det vil sige, at skulle der komme et regeringsskifte, har man altså muligheder for at gennemføre salgsprocessen med udgangspunkt i det, som eventuelt et nyt regeringsflertal ville ønske. Jeg vil bare lige være sikker på, at hr. Per Clausen har læst aftalen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er der jo nogle formuleringer omkring tidsforholdene her, som er en lille smule uklare, for på et tidspunkt troede jeg også, at det der med, at salget af TV 2 ikke var tidsubegrænset i forhold til aftaleperioden, refererede til, at den bare var lige så tidsubegrænset som aftalen. Nu viser set sig, at den er tidsubegrænset i al evighed.

Kl. 12.05

Men jeg kan altså forstå, at ud over det, at TV 2 skal sælges, kan et kommende folketingsflertal beslutte sig til, at det kun vil sælge til f.eks. en eller to danske medier, og det er der t overhovedet ingen begrænsning på. Hvis det er rigtigt, og hvis ministeren efterfølgende kan bekræfte, at det er rigtigt, er det, hr. Mogens Jensen har opnået, alligevel ikke så ringe. Men det er bare en helt ny udlægning af den aftale, der er lavet mellem partierne, vil jeg sige.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg er da glad for, at hr. Per Clausen nu ved at få læst teksten fra medieaftalen kan se, at der faktisk er en mulighed for eventuelt efter et regeringsskifte at tilrettelægge en proces, som er an-